

РЕЦЕНЗІЯ

на рукопис статті Ахтирської Н. М. «Оцінка експертних висновків «наукових суддів» у практиці Європейського суду з прав людини» 15 с.

Ознайомлення із змістом статті показало, що в ній розглянуто актуальні питання, що стосуються інституту судової експертизи. Починається стаття з висвітлення думок науковців щодо висновку експерта у період дії Судових статутів 1864 року.

Автором обґрунтовуються пропозиції щодо внесення змін до порядку призначення експертиз. Аргументується передбачити випадки, в яких сторона обвинувачення може самостійно призначити експертизу не звертаючись з клопотанням до слідчого судді. Розглядається питання щодо доцільності досліджувати висновки спеціаліста, надані стороною захисту, у разі якщо стороною обвинувачення надані висновки експерта з тих же самих питань. Відмова суду стороні захисту в розгляді висновків спеціаліста та в праві на проведення альтернативної експертизи речових доказів може, зазначає авторка, має розглядатися як порушення п. 1 ст. 6 Конвенції.

Розглядається питання щодо доцільності залучення сторони захисту до підготовки клопотання про призначення експертизи (доповнювати перелік запитань). Вважається, що такий порядок міг би сприяти економії процесуального часу та відобразити змагальність не тільки в сенсі оцінки висновку, а й у виборі експерта (експертної установи). Подібні процесуальні гарантії закріплені в кримінально-процесуальному законодавстві деяких країн й набули позитивної оцінки.

Зазначається, що в умовах поглиблення міжнародного співробітництва під час кримінального провадження висновки експертиз можуть надаватися іншою країною для підтвердження певних обставин вчинення злочину на її території.

Стаття може бути рекомендована для опублікування в науковій збірці.

Рецензент,
професор

Є. Лук'янчиков